

ARTERIOPATIA DIABETICĂ

STUDIU LIPIDOLOGIC ȘI ANGIOGRAFIC

Gina Suciu, Z.Brassai, C.Dudea, Pirooska György, Corina Ureche, I.Macarie

Clinica Medicală nr.1
U.M.F. Târgu-Mureș

Studiile întreprinse în ultimii ani au dovedit că riscul complicațiilor vasculare este mult mai crescut la diabetici.

Autorii au studiat pe o cazistică de 423 de bolnavi cu arteriopatie periferică, dintre care 231 cu diabet zaharat tip II, 156 cu toleranță scăzută la glucoză și 36 cu diabet zaharat tip I, modificări lipidogramă. S-a constatat că la majoritatea pacienților există o hiperlipoproteinemie marcată, fiind reprezentată de fenotipul IIB (35,3%) și IV (40,3%); fenotipul IIA și V întâlnit într-un procentaj redus. Lipidograma normală a fost prezentă doar în 15,7% din cazuri. Corectarea dismetabolismului lipidic printr-o medicație adecvată (grupa fibrinoliților) constituie o problemă importantă în prevenirea angiopatiei diabetice.

Studiul seroarteriografic efectuat la 257 bolnavi a evidențiat următoarele:

1. Modificările stenozante și obliterative sunt mai difuze, multiple și distale față de ateroscleroza periferică a nediabeticilor, afectând preponderent artera tibială anterioară, posterioară și peronieră.

2. Medioscleroza Mönckenberg este prezentă în majoritatea cazurilor

3. Se constată osteoporoza mult mai marcată în comparație cu alte forme de arteriopatii - deseori fracturi spontane falangiene, fapt care se datorează compoziției microangiopatice.

4. Posibilitățile terapeutice sunt în primul rând medicale, cele chirurgicale (reconstructive) fiind limitate de localizarea distală a angiopatiei.
